

Farkas Mendel, Márton Éva És Farkas József



Ez az apám [Farkas Mendel] a nővéremmel, Évával és velem. 1930-ban lehetett ez fényképezve, olyan egy-két év körüli lehetek, egy tordai fényképész készítette, M. Benachnak hívták. Tizenöt éves koromban árva maradtam, amire apámmal kapcsolatosan vissza tudok emlékezni, az az, ami ezek alatt az évek alatt történt. Egy nagyon fegyelmezett tisztviselő volt, főtisztviselő volt a tordai agyagipari gyárban, amelyiket úgy hívták, hogy Industria de lut Giris-Aries [Aranyosgyéresi Agyagipari Gyár], Aranyosgyéreshez tartozik ez, Giris-Ariesnek hívták régen Aranyosgyérest [ma: Câmpia Turzii], az öreg emberek most is úgy mondják. Utazó is volt édesapám, vagy kétszer vitt

magával, ahová ki volt küldve, a cég bérelt autót, és járkáltunk ide-oda. Arra pontosan visszaemlékszem, hogy voltunk Désen, itt tán egy nap el is voltunk szállásolva. Innen elindultunk Nagybányára, és ahol volt cseréplerakata a gyárnak, ott megálltunk. Együtt [vitt] az öcsémmel, de kicsik voltunk. Nagyon higgadt, nagyon alapos volt, valószínűleg nagyon sok mindent az ő génjeiből vettem én át, mert én se vagyok robbanó vagy lobbanó, én is megtartom a nyugodtságot, a higgadtságot. A nővérem 1920-ban született, a férje után Márton Éva volt. Tordán járta a négy elemit, majd [Nagy]Váradon végezte a kereskedelmi líceumot, mert ott volt ez a konfesszionális [felekezeti] kereskedelmi líceum. Az apánkhoz hasonlított, akárcsak én, olyan csendesebb volt, nyugodt. Mindjárt az apám elhalálása után férjhez ment. Márton Ernőnek hívták a férjét, úgy tudom, hogy marosújvári volt. A szülei fakereskedők voltak, ezt átvette ő is. Amióta én ismertem, a fa szakmában dolgozott, Kolozsvárt volt egy 'Com Lemn' [Iemn = fa (román)] nevezetű iroda, amelyik aztán odacsatolódott az ICRM-hez, ott dolgozott. A nővérem pedig könyvelő volt. Kimentek Izraelbe, 1958-ban. A sógoromnak az anyja meghalt itt, Tordán, és az apja és a nővére elment Izraelbe a háború után. Kérte a sógorom a családegyesítést, és engedték a nővéremmel együtt, akinek nem volt gyermeke. Petah Tikvában laktak, az egyik szakszervezeti egyesületnél alkalmazták őket, és azt hiszem, a sógorom mint statisztikus dolgozott, a nővérem pedig mint főkönyvelő, egészen a nyugdíjazásig. 1994-ben halt meg a nővérem, augusztus huszonkettedike körül. Kiment egy autóval vásárolni a piacra, és mikor kiszállt az autóból, senki nem tudja, hogy miért, elesett, megütötte a koponyáját, bevitték a kórházba, végig kómában volt. Akkor telefonált az öcsém, hogy mi történt. Azonnal a leányom segítségével utánajártunk vonatjegynek, repülőjegynek, egy csütörtökön repültem, és amikor én repültem, akkor halt meg a nővérem. Részt vettem a temetésén, ami péntek délelőtt volt, mert péntek délután nem temetnek a szombatért. De senki nem tudja, hogy miért [halt meg], hogy szívszélhűdésbe vagy a melegtől, agyvérzést kapott, vagy kiesett az autóból, vagy megbotlott az autóból, senki nem tudja, hogy mi történt.